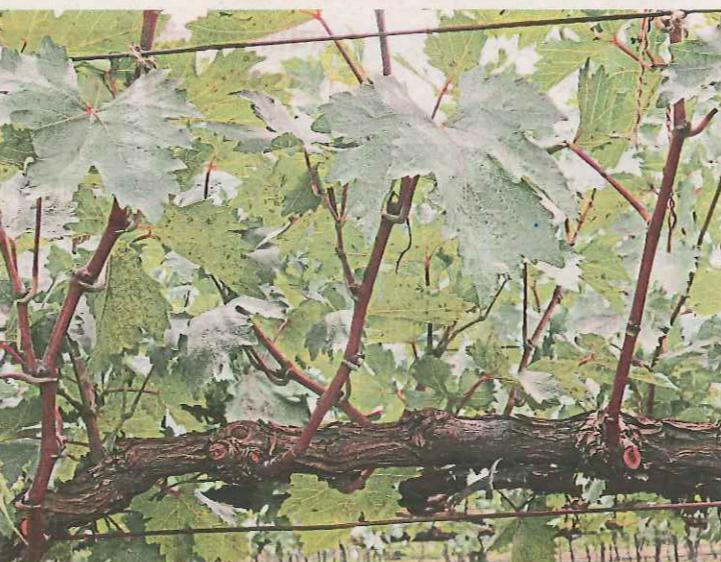

पावसाळी वातावरणातील द्राक्ष बागेतील व्यवस्थापन

द्राक्ष सल्ला

डॉ. आर. जी. सोमकुंवर

सध्याच्या परिस्थितीमध्ये द्राक्ष विभागामध्ये पावसाळी वातावरण असून, काही ठिकाणी बन्यापैकी पाऊस झाल्याचे चित्र दिसते. या वेळी वेगवेगळ्या स्थितीत असलेल्या बागेतील व्यवस्थापन कशा प्रकारे असावे, याची माहिती घेऊ.

बागेमध्ये मोकळी कॅनॉपी असल्यास फवारणीचे कवरहेज वाढते.

पावसामुळे पानांचा आकार वाढतो.

कलम करण्याकरिता तयारी

साधारणत: जानेवारी महिन्यामध्ये लागवड केलेल्या खुंट रोपांचे व्यवस्थापन चांगले झालेले असल्यास कलम करण्याची वेळ जवळ येत आहे. द्राक्ष बागेत खुंट रोपांवर आवश्यक त्या सायन काढीचे कलम करण्याचा कालावधी हा ॲगस्ट महिन्यापासून सुरु होतो. आपल्याकडे आजपासून ४५ दिवसाचा कालावधी उपलब्ध आहे.

अ) ज्या बागेमध्ये उन्हाळ्यामध्ये जास्त तापमान व कमी पाणी असलेल्या परिस्थितीत खुंट रोपांची आवश्यक तितकी वाढ झालेली नसेल, अशा बागेमध्ये या वेळी लहान असलेल्या खुंटरोपांचा रिकट घेता येईल किंवा ज्या ठिकाणी खुंट रोपांच्या बन्याचशा फुटी दिसून येतात. त्यापैकी सर्वच फुटी बरीक असल्यास अशा फुटीपैकी कोवळ्या अशा तीन फुटी राखून इतर फुटी काढून घ्याव्यात. या खुंट रोपांना नत्र जास्त प्रमाणात देणे आवश्यक असेल, तेव्हा उपलब्ध खतपैकी युरिया किंवा अमोनिअम सल्फेट १० ग्रॅम प्रति रोप या प्रमाणे देन वेळा चार दिवसाच्या अंतराने घावे.

ब) ज्या भागामध्ये पाऊस कमी झालेला आहे, अशा ठिकाणी खुंट रोपांची विशेष काळजी घेण्याची गरज असेल. ज्या ठिकाणी खुंट रोपांची वाढ जास्त झाली आहे, अशा ठिकाणी या वेळी फार काही करण्यासारखे नसेल. कलम करतेवेळी गरज असलेल्या फुटी ठेवून अन्य फुटी काढून घेता येतील.

क) जुन्या खुंटरोपावर जास्त पाऊस

झालेल्या स्थितीमध्ये तंबेरा रोगाचा प्रादुर्भाव होण्याची जास्त शक्यता असेल. अशा वेळी कलोरेशॅलेनील दीड ग्रॅम प्रति लिटर पाणी या प्रमाणे फवारणी करून घ्यावी.

ड) ज्या भागामध्ये पाऊस कमी झालेला असेल, अशा ठिकाणी मुळांची वाढ होण्याकरिता पाणी पुरेसे दिले जाईल, याची काळजी घ्यावी. ज्या काढीवर बगलफुटी जास्त प्रमाणात निघालेल्या आहेत, अशा रोपांवरील बगलफुटी दोन टप्प्यांत काढता येतील. सुरुवातीला दोन ते तीन बगलफुटी काढल्यास काढीची जाडी मिळण्यास मदत होईल.

काढीची परिपक्वता

ज्या बागेमध्ये सूक्ष्मघड निर्मितीचा

या वेळी पेन्यातील अंतर वाढते.

कालावधी नुकताच संपत आलेला आहे, अशा ठिकाणी बागेत पाऊस झालेला असल्यास काढीची वाढ जोमात होईल. शेंड्याकडील फुटीवरील पेन्यातील अंतर जास्त प्रमाणात वाढताना दिसून येईल. याच कोवळ्या फुटीवर रोगांचा प्रादुर्भावही तितक्याच प्रमाणात दिसून येईल. काढीची जाडी व काढीवर आवश्यक असलेला फलधारीत डोळा व घड तयार होण्यासाठी काढीवर साधारणपणे सतरा पाने आवश्यक असतात. ढगाळ वातावरण किंवा झालेल्या पावसामुळे वेलीत जिबरेलिन्सचे प्रमाण वाढते, त्यामुळे फुटीचा जोमही तितकाच वाढतो. असे झाल्यास वाढत असलेल्या फुटीच्या जोमात परिपक्व होत असलेली काढी कच्ची राहते. काढीची परिपक्वता लांबणीवर जाते. या वेळी बागेत दोन ओढीच्या मध्यभागी सुमावस्थेमध्ये असलेली मुळे कार्यक्षम होतात. या भागामध्ये कधीही उपयोगात न आलेले अन्नद्रव्ये या वेळी मुळांकडून उचलली जाते व फुटीची वाढ सुरु राहते. या वातावरणात यावर फारशा उपाययोजना नसल्या तरी वेलीला पालाशाची उपलब्धता महत्वाची असेल. वेल सूक्ष्मघड निर्मितीच्या शेवटच्या टप्प्यात असल्यामुळे स्फुरद आणि पालाशयुक्त ग्रेडवा वापर महत्वाचा राहील. उदा. ०-९-४६, ०-४०-३७, ०-५२-३४ इ. ज्या बागेत पाऊस झाला व बोदामध्ये पाणी जास्त झालेल्या स्थितीमध्ये फवारणीद्वारे खेते देणे फायद्याचे राहील.

ज्या बागेत काढीची परिपक्वता सुरु झालेली आहे, काढी ताळात तीन ते चार डोळे परिपक्व झालेली आहे किंवा काढी

फक्त ताळातून दुधाळ रंगाची झालेली आहे, अशा परिस्थितीतील बागेमध्ये वेगवेगळ्या उपाययोजना करणे गरजेचे असेल. काढीवर पानांची संख्या पूर्ण झाली व आता नवीन फुटी जोमात वाढताना दिसत असल्यास शेंडा पिंचिंग करणे व बगलफुटी काढणे फायद्याचे राहील. जास्त जोम असलेल्या स्थितीमध्ये शेंडा पिंचिंग करतेवेळी फक्त टिकली मारवी. जिमिनीतून चार ते पाच किलो एसओपी घ्यावे. त्यामुळे वाढ नियंत्रणात राहून काढीची परिपक्वता सुरु होईल.

काढ्यांची विरळणी या वेळी करता येणे शक्य नसले तरी गरजेपेक्षा जास्त काढ्या जिथे आहेत, व त्या काढ्यांची जाडी फारच कमी आहे. अशा काढ्या एक डोळा राखून काढून घेता येतील. यामुळे उपलब्ध कॅनॉपीमध्ये सूक्ष्म वातावरण निर्माण होणार नाही. सर्व काढ्या यावेळी तारेवर बांधून घेतल्यास मोकळी कॅनॉपी राहून त्यामध्ये हवा खेळती राहील व काढी परिपक्वतेसाठी मदत मिळेल. विविध रोग व किंडीच्या नियंत्रणाकरिता फवारणी केल्यास कवरहेजही चांगले मिळेल.

रोगनियंत्रण

सध्याच्या परिस्थितीमध्ये झालेल्या पावसामुळे बागेत आर्द्रता जास्त वाढलेली आहे. मुळांच्या कक्षेत पाणी बन्यापैकी जमा झालेले असल्यामुळे या वेळी पांढऱ्या मुळांची उत्पत्ती जास्त झालेली असावी. अशा स्थितीमध्ये बगलफुटीची वाढ जास्त जोमात झालेली दिसेल, तसेच शेंडा वाढही जोमात असेल.

डॉ. आर. जी. सोमकुंवर,
१४२२०३२९८८
(राष्ट्रीय द्राक्ष संशोधन केंद्र,
मांजरी, जि. पुणे)

यामुळे एकंदरीत कॅनॉपी जास्त होऊन गर्दी झालेली दिसून येईल. पावसाळी वातावरणात नवीन फुटीवर डाऊनी मिळडू करपा व जिवाणूजन्य करपा या रोगांचा प्रादुर्भाव वाढताना दिसेल. या वेळी काढीची परिपक्वता सुरु झालेल्या बागेमध्ये बोर्डे मिश्रण अर्धा टक्के या प्रमाणे फवारणे घावावे. या सोबत स्पर्शजन्य बुरशीनाशकांची फवारणीही करता येईल. आंतरप्रवाही बुरशीनाशकांची फवारणी यावेळी टाळावी.

दाट कॅनॉपी, वाढलेली आर्द्रता याचा विचार करता जैविक नियंत्रणावर जोर देणे महत्वाचे असेल. यामध्ये ट्रायकोडमा, बॅसिलस सबटिलिस, स्युडोमेनास यांचा समावेश करता येईल. ट्रायकोडमा मांजरी वाईनगार्ड २ मिलि प्रति लिटर या प्रमाणे फवारणी करता येईल. ही फवारणी तीन ते चार दिवसाच्या अंतराने चार ते पाच वेळा करावी. पावडर स्वरूपात उपलब्ध मांजरी ट्रायकोडकी १० ग्रॅम प्रति एकर या प्रमाणे ठिबकद्वारे डेंचिंग करता येईल. चार ते पाच दिवसाच्या अंतराने तीन ते चार वेळी हे डेंचिंग करून घ्यावे.

बोर्डे मिश्रणाची फवारणी करतेवेळी द्रावणाचा सापू उदासीन (सात) असेल, याची काळजी घ्यावी. ज्या बागेत उशिरा छाटणी झालेली आहे, व आता सूक्ष्मघड निर्मितीचा कालावधी सुरु झालेल्या बागेमध्ये ही फवारणी टाळावी.

● कीडनाशकांच्या शिफारशी लेबल क्लेमप्रास किंवा जॉर्ट ऑग्रेस्कोप्रास आहेत. ● फवारणीचे प्रमाण हाय व्हॉल्यूम फवारणी पंपासाठीचे आहे. ● खरेदीवेळी पक्के बिल वेळी किंवा 'रेस्ट्रिक्टेड' आहे का पावावे. ● लेबल क्लेम वाचावेत. ● पुरेसे झालाशिवाय रसायने एकमेकांत मिसळू नयेत. ● रसायनांचा गट तपासावा. ● पीएचआय, एमआरएल तपासावेत. ● पेरेणी वा लागवडीपूर्वी संबंधित बियाणांवर कोणती बीजप्रक्रिया केलेली आहे, हे तपासूनच पुढील बीजप्रक्रिया करावी.

● मधमाशी, भित्रकीटकांना हानिकारक कीडनाशकांचा वापर टाळावा. ● पीक फुलोरा अवस्था लक्षात घेऊन कीडनाशकांचा समंजस वापर करावा.